

Тема: *Усний журнал* «Тарас Шевченко – світова наша слава».

Мета: показати світову велич Кобзаря, його значимість для всіх людей на планеті, розкрити неосяжність його таланту, визначити роль великого сина українського народу в літературній спадщині, культурі українського народу, виховувати почуття національної гідності, гордості за великого патріота України, прививати любов та шану до слова українського Пророка.

Обладнання: портрет Шевченка, книга «Козар», логотип до 200-річчя з дня народження Т.Г.Шевченка, відео-презентації, ілюстрація пам'ятника, квіточки, епіграф.

Хід уроку

І мене в сім'ї великій.
В сім'ї вольній, новій.
Не забудьте...

Т. Шевченко

I. Організація учнів до уроку.

II. Вступне слово вчителя.

Україна,
Рідний край,
Поле, річка, синій гай.
Любо стежкою іти –
Тут живемо я і ти!

На світі є багато чудових країн за дальніми морями, за синіми океанами. Але для кожного з нас немає ріднішої над Батьківщину.

Україна – твій рідний край, твоя земля, де ти народився і зростаєш, де лунає мелодійна народна пісня.

Пропоную вам послухати одну чарівну українську пісню.

(Лунає пісня «Зоре моя вечірняя»)

Діти, як ви думаєте, хто є автором слів цієї української пісні? (Т.Шевченко)

III. Оголошення теми та мети уроку.

Сьогодні день, мов свято, зустріч щира

Із тим, хто знаменитий на весь світ.

Шевченко - геній, в це ми свято вірим.

Йому немало - двісті літ.

Сьогоднішній перший урок ми присвячуємо видатному українському поету та художнику Тарасу Григоровичу Шевченку, вклонімося світлій пам'яті поета.

Щовесни, коли тануть сніги,
І на рясті просяє веселка.
Повні сил і живої снаги.
Ми вшануємо пам'ять Шевченка.

І дійсно, діти, навесні 9 березня 2014 року виповниться 200 років з дня народження великого Кобзаря.
Тож давайте зараз перегорнемо деякі сторінки життя великого Кобзаря, прислухаємося до шевченківської думки та слова.

IV. Основна частина

Усний журнал «Тарас Шевченко – світова наша слава»

І сторінка «Зустріч з поетом»

Колись, діти, давним-давно, на такій же землі і не за безкраїми морями, не за дрімучими лісами, не за високими кам'яними горами, був веселий, багатий, мальовничий, але зачаклований злими людьми, зневолений двома неволями, край. Одна неволя – панська, друга - царська. І називали той край – Україна. І ось у такому краю в Україні, в с. Маринцях Київської губернії, в хаті кріпака Григорія Шевченка серед морозної темної ночі блиснув на все село один вогник – це народилася дитина. Для пана – нова кріпацька душа, а для України - великий поет, буремний Тарас і незламний Кобзар.

(Перегляд відео-презентації «Обличчя української історії. Тарас Шевченко»)

Тяжке дитинство випало малому,
Гірке й солоне від пролитих сліз.
Не називав він раєм свого дому,
Любов до України в серці ніс.

II сторінка «Літературна спадщина «Кобзаря» »

Дитячі роки поета були важкими, сирітськими, безрадісними. І лише мальовничі краєвиди природи рідного краю розвіювали смуток, і давали насагу для написання віршів про свою Батьківщину та про природу неньки-України.

Уся його творчість зібрана у збірку «Козар».

Діти, у кого вдома є «Кобзар» або інші книжечки з його віршами?

Я впевнена, що не один вірш із цієї збірки знайшов дорогу до вашого серця.
(Вчитель показує «Кобзар»)

Уся його поетична творчість захоплює і вічно кличе до себе людей усіх поколінь.

(перегляд мультфільму «Садок вишневий коло хати»)

Гра «Диктор»

Учні декламують уривки та вірші Т.Г.Шевченка
(Вручення грамот)

III сторінка «Пісенність поезій Тараса Шевченка»

Шевченків край - співучий куточок України. Тарас ще змалку любив слухати народні пісні, сам любив співати, тому багато його віршів було покладено на музику. Ці пісні допомагають ще глибше відчутти чарівність рідного краю.

Послухайте пісню «Зацвіла в долині червона калина».

(Діти слухають пісню та дивляться відео до пісні «Зацвіла в долині червона калина»)

IV сторінка «Шевченко - художник»

Т.Г. Шевченко був не тільки великим поетом, а й талановитим художником.

Його роботи різноманітні за жанрами: автопортрети, портрети, пейзажі.

Зараз я пропоную вам завітати до його художньої галереї, де ми побачимо його картини

(Перегляд відео-презентації «Малярство Кобзаря»)

Ось і перегорнули ми останню сторінку нашого журналу «Тарас Шевченко – світова наша слава», з яких ми дізналися, що Тарас Григорович Шевченко

Переборов усі випробування долі.

Поетом став, художником від бога,

Оспівував природу, працю, волю.

Та рано обірвалася життя дорога.

V. Підсумок уроку

У вірші «Заповіт» поет просить поховати його після смерті на рідній землі.

Як умру, то поховайте

Мене на могилі,

Серед степу широкого,

На Вкраїні милій...

Народ виконав заповіт Шевченка. Поховали його в Каневі на Чернечій горі, що тепер зветься Тарасовою, над Дніпром-Славутичем.

Не заростають стежки до могили великого Кобзаря, все життя і творчість якого є зразком того, як справжній митець повинен своїм талантом служити народу.

І щоденно пливе людський потік, щоб вшанувати пам'ять Кобзаря, вклонитися його могилі, покласти квіти.

Ми теж сьогодні складемо букет, який стане символ нашої пам'яті, нашої любові й шани, нашої безмірної вдячності.

(Діти клять квіточки до пам'ятника Т.Г.Шевченка на фоні читання вірша «Спи спокійно, Тарасе!»)

Спи спокійно, Тарасе!

Нащадки твої

Словом шани
Тебе пом'янули.
І народи України
Заповітів твоїх не забули.

УЧЕНЬ. Уклін тобі, Тарасе,
Великий наш пророче,
Для тебе вірно б'ється,
Те серденько дитяче.
За тебе вічно б'ється
За твої заповіти,
Чого батьки не зможуть,
Те зробим ми, їх діти.

Юні друзі! Дорожіть Шевченком. Хочеться вірити, що, вступаючи в нове тисячоліття, на вашому шляху завжди будуть Тарасова пристрасть, Тарасова мужність, Тарасове невмируще слово!